Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Trg Alojzija Stepinca 3
53000 Gospić

Poslovni broj P-54/2026-29

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Gospiću, po sucu Jurici Bakmazu, u pravnoj stvari tužitelja Roberta Kramarića, Split, Kroz Smrdečac 11, OIB: 42006689180, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Kuzmanić, odvjetnik u Splitu, Kuzmanićeva 1, protiv tuženika Lika ceste d.o.o. Gospić, Smiljanska 41, OIB: 92953194406, kojeg zastupa punomoćnik po zaposlenju Ivan Šporčić, radi naknade štete, nakon održane glavne rasprave 14. listopada 2026. u prisutnosti tužitelja uz punomoćnika, 30. listopada 2026.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku LIKA CESTE d.o.o. za održavanje, zaštitu, rekonstrukciju, izgradnju cesta i cestovnih objekata Gospić, Smiljanska 41, OIB: 92953194406 da tužitelju Roberto Kramarić, iz Splita Kroz Smrdečac 11 OIB: 42006689180 naknadi iznos od 9575,49 kuna zajedno sa zateznom kamatom u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanjem za 5% poena tekućom od tekućim od dana 14.10.2013 g. pa do isplate, kao i da tužitelju naknadi trošak ovog postupka, s pripadajućom kamatom."

II. Nalaže se tužitelju Robertu Kramariću da umješaču na strani tuženika Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747 nadoknadi ukupni trošak postupka od 1.171,88 eura (slovima: tisućustosedamdesetjedaneuroiosamdesetosamcenta), uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 30. listopada 2026. do isplate, a koja se izračunavaju, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. U preostalom dijelu se zahtjev za naknadu troškova odbija.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 3. veljače 2014. podnio tužbu protiv tuženika Lika ceste d.o.o. Gospić kao koncesionara za održavanje ceste D1 jer se 19. veljače 2013. na toj cesti, na 32 kilometra i 250 metara 13. dionice dogodila prometna nesreća u kojoj je stradalo tužiteljevo vozilo marke Peugeot 407 tako što je udarilo u metalni dio koji se nalazio ostavljen na cesti. Tužitelj je pretrpio štetu na vozilu u utuženom iznosu od 9.575,49 kuna, i to trošak popravka od 7.330,49 kuna, šlepanje vozila do Splita u iznosu od 1.995,00 kuna te trošak izvida štete od 250,00 kuna.

2. Tužitelj je 7. veljače 2017. podnio tužbu i protiv tuženika Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb u kojem potražuje isplatu iste štete u istom iznosu. Predmeti su spojeni raspravnim rješenjem 31. siječnja 2018. (list 39 spisa) na temelju članka 313. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni list SFRJ“, br. 4/77, 36/77, 36/80, 6/80, 69/82, 43/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, „Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13, dalje: ZPP).

3. U odgovoru na tužbu tuženik Lika ceste d.o.o. Gospić (list 14-16 spisa) osporava da je koncesionar na točki ceste D1 na kojoj se dogodio štetni događaj. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije jer je u čl. 2. st. 1. toč. 18. Zakona o cestama propisano da su Hrvatske ceste d.o.o. upravitelj državnih cesta, a čl. 82. st. 1. Zakona o cestama propisuje da državnim cestama upravlja, gradi, rekonstruira i održava trgovačko društvo Hrvatske ceste. Iz navedenoga je razvidno da tuženik nije po zakonu odgovorna osoba za naknadu štete korisniku javne ceste. Činjenica je da postoji ugovor između tuženika i Hrvatskih cesta d.o.o. glede održavanja predmetne javne ceste, ali postojanje takvog ugovora može biti odlučno jedino u pogledu pitanja oko (ne) ispunjenja ugovornih obveza između strana tog ugovornog odnosa, ali ne i za postojanje izvanugovorne odgovornosti za štetu. Dakle, u odnosu na tužitelja tuženik nije štetnik. Osim toga štetni događaj je uzrokovao metalni predmet koji se nalazio na kolniku za kojeg je očito da je otpao s drugog vozila. Taj metalni dio na cesti je opasna stvar za koju odgovara njezin vlasnik po pravilima o objektivnoj vrijednosti. Iz zapisnika o očevidu je razvidno da je oštećeni automobil pretjecao teretni skup vozila pa je za štetni događaj isključivo odgovoran tužitelj jer je prekršio čl. 43. i čl. 66. ZSPC-a. Presudom Prekršajnog suda u Zadru br. Pp 12 P-1003/2014 od 16. ožujka 2015. je ovdje tuženik oslobođen optužbe da bi prouzročio predmetni štetni događaj.

4. Rješenjem broj P-51/2014-44 od 8. veljače 2023. je prihvaćeno sudjelovanje Euroherc osiguranja d.d. Zagreb na strani tuženika Lika ceste d.o.o. Gospić kao osiguratelja tuženika Lika ceste d.o.o. Gospić. U podnesku umješača od 24. siječnja 2023. (list 194-196 spisa) se umješač pridružio navodima tuženika Lika ceste d.o.o. Gospić. Istaknuo je da činjenica postojanja ugovora o održavanju ceste ne oslobađa tuženika Hrvatske ceste zakonske odgovornosti za štetu prema trećim osobama. U skladu s čl. 61. predmetnog ugovora tuženik Lika ceste je, kao izvođač, obvezan obeštetiti samo i isključivo naručitelja, osoblje naručitelja i njihove zastupnike u pogledu zahtjeva za potraživanje štete koji su posljedica izvođenja radova, dovršenja i otklanjanja nedostataka te zbog nemara, namjernog čina ili kršenja ugovora od strane izvođača.

5. Tijekom postupka pročitani su račun R2 br. 12/13 prijevozničkog obrta vlasnika Ivice Barića iz Korenice od 19. veljače 2013. (list 3 spisa), izvid štete br. USL 10/13 Allianz osiguranje od 20. veljače 2013. (list 4 spisa), zapisnik o očevidu PP Korenica od 19. veljače 2013. (list 5-8 spisa), odgovor na odštetni zahtjev tuženika od 14. listopada 2013. (list 9 spisa), potvrda o uplati Allianz osiguranju od 20. veljače 2013. (list 10spisa), presuda Prekršajnog suda u Zadru br. Pp 12 P-1003/2014 od 16. ožujka 2015. (list 22-27 spisa), ugovor o izvođenju radova redovitog održavanja i zaštite državnih cesta na području Republike Hrvatske za 2013. godinu (list 102-119 spisa), ophodarski dnevnik od 19. veljače 2013. (list 120 i 121 spisa), putni radni list br. 9107151 (list 124-124 spisa), putni radni list br. 4515636 (list 125 i 126 spisa), putni radni list br. 2938971 (list 127 i 128 spisa), preslika publikacije "Brojanje prometa na cestama Republike Hrvatske godine 2013." (list 129 i 130 spisa), pregledane su fotografije s očevida (list 161 spisa) i kroki skica mjesta nesreće (list 160 spisa), pročitani su nalaz i mišljenje vještaka Bepice Borića, dipl. ing. prometa (list 170-191 spisa), saslušan je vještak Borić (list 222-225 spisa), pročitani su nalaz i mišljenje vještaka Daniela Sikirića (list 277-287 spisa, te list 355-357 spisa), saslušan je vještak Sikirić (list 349-351 spisa te list 380 spisa), tužitelj (list 348 spisa) i svjedok Mirko Šimić (list 380-381 spisa).

6. U predmetu je donijeta prvostupanjska presuda pod brojem P-51/2014-93 dana 29. kolovoza 2025. kojim je odbijen tužbeni zahtjev prema oba tuženika, i Lika ceste d.o.o. Gospić i Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb, a koja je ukinuto rješenjem Županijskog suda u Splitu broj Gž-2948/2025-2 od 5. veljače 2026. (list 509 – 518 spisa) u poglede odluke prema tuženiku Lika ceste d.o.o. Gospić, dok je potvrđena u dijelu u kojem je odbijen tužbeni zahtjev prema tuženiku Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb. Stoga se ovaj postupak sad vodi samo protiv tuženika Lika ceste d.o.o. Gospić. U ponovljenom postupku provedena je dopuna vještačenja po sudskom vještaku Danielu Sikiriću, dipl. ing. prometa (list 524 spisa), te je vještak saslušan i na raspravi 14. listopada 2026. (list 671 – 673 spisa).

7. Osim navedenih dokaza, sud nije izveo cijeli niz dokaza koje je tužitelj priložio nakon remisorne odluke drugostupanjskog suda jer je postupak vraćen u stadij glavne rasprave kad više nije dopušteno predlagati nove dokaze kako nalaže čl. 299. st. 2. ZPP-a, osim ako ih stranka bez svoje krivnje nije mogla predložiti prije zaključenja prethodnog postupka, što ovdje nije slučaj. Isto tako nije izveden dokaz čitanjem prijedloga plana stalne ophodnje državnih cesta kojeg je tuženik dostavio uz podnesak od 30. rujna 2026. jer je i taj dokaz predložen nakon zaključenja prethodnog postupka. Unatoč tome što je tuženik dostavio taj dokaz kojeg je preložio tužitelj, odredba ZPP-a su kogentne naravi, i pravila o nastupu prekuzije predlaganja dokaza nisu procesna prava kojima stranke mogu disponirati.

8. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. U postupku nije sporno da se 19. veljače 2013. na dionici državne ceste D1 kojom po zakonu upravljaju Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb, a koju po međusobnom ugovoru održava tuženik, dogodila prometna nesreća u kojoj je automobil u vlasništvu tužitelja pretrpio udarac u metalni predmet koji je ležao na cesti zbog čega mu je automobil oštećen.

10. Sporno je odgovaraju li za predmetnu štetu Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb na temelju zakonske odgovornosti ili tuženik na temelju ugovorne odgovornosti, zatim odgovara li iti jedan od njih dvoje ako je tuženik ispunio svoju zakonsku obvezu održavanja predmetne ceste, je li sam tužitelj svojom brzinom i pretjecanjem kolone vozila uzrokovao predmetnu nesreću ili doprinio njezinom nastanku, te visina štete.

11. Prvenstveno, sud ističe da se radi o sporu male vrijednosti u smislu čl. 458. st. 1. ZPP-a jer utuženi iznos ne prelazi svotu od 10.000,00 kuna.

12. Iz zapisnika o očevidu PP Korenica je vidljivo da su policijski službenici izašli na mjesto događaja u 16 sati i 30 minuta povodom dojave šefa smjene od 16 sati i 10 minuta. Prometna nesreća se dogodila u 15 sati i 45 minuta. Vremenske prilike su označene s „vedro“ i „dnevna svjetlost“.

13. Iz presude Prekršajnog suda u Zadru Pp 12 P-1003/2014 od 16. ožujka 2015. je vidljivo da su ovdje tuženik i nadcestar tuženika Milan Milaković oslobođeni optužbe da su predmetnom događaju počinili prekršaj iz odredbi čl. 6. st. 1. u vezi čl. 6. st. 5. toč. 6. Zakona o sigurnosti prometa na cestama. Odredbom čl. 6. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama je propisano da se ceste, kao osnova na kojoj se odvija promet moraju projektirati, izgrađivati, opremati, održavati i štititi tako da odgovaraju svojoj namjeni i zahtjevima sigurnosti prometa u skladu s odredbama posebnog Zakona i propisima donijetim na temelju tog zakona. U postupku je ostalo dvojbeno postoji li uzročno-posljedična veza između protupravnog ponašanja okrivljenika jer su okrivljenici u svojoj obrani istaknuli da su poduzeli sve potrebne radnje u skladu s pravnim aktima, da su redovito vršili ophodnju i ostale potrebne radove na navedenoj dionici ceste i kritični metalni predmet na kolniku nije uočen. U postupku ispitani svjedok Mirko Šimić je izvršio ophodnju navedene dionice tog dana iza 14 sati prije same nesreće u 15:45. Prilikom ophodnje je navedena dionica bila čista.

14. U čl. 61. Ugovora o izvođenju radova redovitog održavanja i zaštite državnih cesta na području Republike Hrvatske za 2013. godinu (dalje: Ugovor) je ugovoreno da se izvođač obvezuje obeštetiti naručitelja, osoblje naručitelja i njihove zastupnike u pogledu svih potraživanja šteta, gubitaka i troškova, uključivo i troškove odvjetnika i sudske pristojbe, u odnosu na ugovorene vidove štete.

15. Iz ophodarskog dnevnika od 19. veljače 2013. je vidljivo da je Mirko Šimić obavljao ophodnju na dionici ceste D1 Korenica-čvor Udbina u razdoblju od 14 do 22 sata. Tad je vršio redovnu ophodnju prilikom čega je jednom izvršio radnju ispravljanja oborenog ili nakošenog prometnog znaka, radnju čišćenja kolnika od rasutog materijala, nanosa blata, lišća, granja, pregaženi životinja i sl. te radnju uklanjanja nestabilnog manjeg kamenja s pokosa usjeka. Na poleđini je navedeno izvješće o predmetnoj prometnoj nesreći iz kojeg je vidljivo da je Mirko Šimić u vremenu od 16-18 sati 19. veljače 2013. po pozivu zbog prometne nesreće (nalijetanja na komad željeza-ulje cestom- velika brzina) vršio radnje čišćenja ceste od ulja koje je na cestu došlo jer je vozač Robert Kramarić gurao cestom komad

željeza ispod vozila (velika brzina) pritom je potrošio 60 kilograma apsorpcijskog sredstva (filer) i postavio četiri privremena prometna znaka.

16. Iz putnog radnog lista br. 9107151 je vidljivo da je vozač Mirko Šimić 19. veljače 2013. vozio automobil počevši od 1 sat ujutro do 8 sati ujutro zatim opet od 14:00 do 19:45. U putnom radnom listu je evidentiran poziv za intervenciju u predmetnoj prometnoj nesreći. Ophodar je poslijepodnevnu rutu započeo u 14 sati krenuvši u smjeru sjevera, otkud se počeo vraćati (s granice s BiH) u 15:25. U 16:40 je bio na čvoru Udbina, gdje se zadržao do 18:00 radi predmetne nesreće, a put prema jugu je nastavio stigavši u Gornji Ploču u 18:20 sati. Zatim se počeo vraćati prema sjeveru da bi u 19:45 opet bio u Korenici gdje je i završio ophodnju tog dana.

17. Iz putnih radnih listova br. 4515636 i br. 2938971 je vidljivo su Mate Pavičić i Juka Šaban posipali dionicu u prema Udbini u više navrata tog dana.

18. Iz izvoda iz publikacije "Brojenje prometa na cestama Republike Hrvatske godine 2013." je vidljivo da je promet na državnoj cesti 1 u 2013. godini prosječni godišnji dnevni promet bio 4134 vozila.

19. Svjedok Mirko Šimić, ophodar tuženika je na ročištu 31. srpnja 2025. izjavio da se sjeća nesreće. Tad je bio jedini ophodar na toj dionici jer pokrivaju veliko područje. Prepoznao je ophodarski dnevnik na listovima 120 i 121 spisa i putni radni list na listovima 122-124 spisa iz kojih je vidljivo da je tog dana započeo ophodnju oko 1 sat ujutro i završio prvi dio ophodnje oko 8 ujutro kad je stao u Korenici gdje je boravio do 14 sati. Tad je nastavio ophodnju koja je trajala do iza 19 sati. Druga dva putna radna lista na listovima 125 – 128 spisa se odnose na kamione koji su išli istom dionicom. Pojasnio je da vozači kamiona koji posipaju cestu također reagiraju ako utvrde postojanje predmeta na cesti. Ako ne mogu reagirati, obavijeste ophodara. Njegovo radno vrijeme je klizno i djeluju po pozivu. Razlog zbog kojeg je u ophodarskom dnevniku navedeno da je ophodnja obavljena predmetnog dana u vremenu od 14 do 22 sata je taj što u to vrijeme inače obavljaju ophodnju i druga vremena niti ne unose, uključujući ni vrijeme provedeno na cesti tog dana od 1 do 8 ujutro. Posebno unose samo intervencije po pozivu. U pravilu radi dvokratno, ako je potreba i duže, maksimalno 8 do 9 sati u danu. Pod osmosatnim radnim vremenom smatra samo vrijeme provedeno na cesti. Tog je dana bio 2 puta na mjestu nesreće. Tu je dionicu u popodnevnom turnusu prošao po planu i programu prije nego što je pozvan da izađe na mjesta prometne nesreće.

20. Sudu su ne traženje sudskog vještaka dostavljeni meteorološki podati Državnog hidrometeorološkog zavoda u kojima je navedeno da je na dan nesreće, 19. veljače 2013., na području najbliže meteorološke postaje, bila zabilježena jaka sumaglica u poslijepodnevnim satima. Uz definiciju sumaglice je navedeno da je vidljivost uvijek 1 km ili veća, ali manja od 10 km. (list 182 i 183 spisa) Sudski vještak Daniel Sikirić, dipl. ing. prometa, je sudu dostavio dopunu svog nalaza i mišljenja (list 524 spisa) u kojem je zaključio da, što se tiče prometno-sigurnosnog aspekta, vidljivost od najmanje 1 km predstavlja idealne atmosferske uvjete za odvijanje prometa. Takvi uvjeti ne bi opravdali povećanje broja ophodnji na predmetnoj dionici. Vještakovo stajalište podupiru i fotografije s mjesta nesreće na kojima su vidljive

planine u okolici, a koje su udaljene kilometrima, pa izmaglica nikako nije mogla biti presudna za nastanak predmetne nesreće.

21. Vještak Sikirić je na ročištu 14. listopada 2026. dodatno pojasnio da bi pojačana ophodanja bila opravdana u slučaju ako bi nastupile okolnosti koje ugrožavaju sigurnost prometa, nastupe okolnosti zbog kojih bi mogla nastati šteta na javnoj cesti te ako javna cesta prolazi područjem s izrazito nepovoljnim vremenskim uvjetima. S obzirom na stanje spisa, postojali su povoljni uvjeti za odvijanje prometa u vrijeme nastanka prometne nesreće.

22. Nakon izvedenih dokaza sud zaključuje da tuženik nije kriv, kao osoba odgovorna za održavanje predmetne dionice državne ceste broj 1 19. veljače 2013., za nastalu štetu tužitelju. Iz priloženih ophodarskih dnevnika i putnih radnih listova, te iskaza svjedoka Mirka Šimića, osobe koja je vršila ophodnju tog dana, je razvidno da je tuženik vršio svoju ophodnju u skladu s pozitivnim propisima, uzevši u obzir vremenske prilike tog dana.

23. Čl. 11. st. 1. toč. 5. Pravila i tehničkih uvjeta za ophodnju javnih cesta („Narodne novine“, br. 111/99 i 180/04, dalje: Pravila) propisuje da je učestalost ophodnje ophodarske dionice ovisna o vrsti javne ceste, intenzitetu i strukturi prometa na njoj, odnosno strukturi i intenzitetu prometa na pojedinom njenom dijelu, a obavlja se u pravilu na način da se, između ostaloga, ophodnja javnih cesta s prosječnim godišnjim dnevnim prometom (PGDP) od 4.000 vozila do 6.000 vozila obavlja radnim danom od ponedjeljka do petka od 14,00 do 22,00 sati te subotom, nedjeljom i blagdanom od 6,00 do 18,00 sati. Na predmetnoj dionici, utvrđeno je u priloženoj publikaciji "Brojenje prometa na cestama Republike Hrvatske godine 2013." je PGDP te godine bio 4.143 vozila dnevno, što znači da je na taj dan (utorak) tuženik, u skladu sa svojom obvezom iz Ugovora, trebao vršiti ophodnju na dionici u razdoblju od 14:00 do 22:00 sata. Iako je iz dokumentacije koju je pomogao protumačiti svjedok Šimić razvidno da je ophodnja tog dana vršena u razdoblju od 14:00 do nešto iza 19:45 sati, čime je ophodnja trajala kraće nego što je trebala, u vrijeme nastanka prometne nesreće, u 15:45 sati, je ophodarsko vozilo bilo na toj cesti. Činjenica da je ophodarsko vozilo tog dana ranije prestalo obavljati svoju zadaću nego što je bilo dužno nema nikakvog utjecaja na nastanak predmetnog događaja jer događaji koji su se dogodili iza 19:45 sati nemaju utjecaj na to što se dogodilo u 15:45 sati. Osim toga, na toj su dionici tog dana bila još dva vozila tuženika koja su posipala cestu i koja bi po iskazu svjedoka Šimića sama uklonila predmet s ceste da su ga ugledali. Konačno, i sudski vještak Sikirić je na ročištu 14. listopada 2026. izjavio da nije nužno da ophodanja mora započeti točno u 14:00 sati, a završiti u 22:00 sata, već samo da je dionica u tom periodu jednom prijeđena u oba smjera.

24. Čl. 14. st. 1. Pravila određuje da se ophodnja smatra obavljenom, ako je ophodarska dionica prijeđena u oba smjera najmanje jednom u osam sati. Iz priloženog putnog radnog lista je razvidno da je ophodar Šimić dionicu prošao najmanje jednom u oba smjera kako tog jutra za vrijeme prvog turnusa ophodnje koji je kružno trajao sedam sati (uz dva duža zaustavljanja u Bjelopolju i Korenici), tako i za poslijepodnevnog turnusa koji je trajao 5:45 sati (uz duže zaustavljanje na čvoru

Udbina zbog predmetne prometne nesreće koje je trajalo oko 2 sata), što je sve potvrdio i svjedok Šimić.

25. Načini postupanja tuženika je, u odnosu na vrijeme u kojem se mora vršiti ophodnja i broj puta kojim mora prijeći ophodarsku dionicu, propisan čl. 11. st. 1. i čl. 14. Pravila. Svi izvedeni dokazi u spisu upućuje na to da je tuženik postupio u cijelosti u skladu s propisima. Upiranje tužitelja da je ophodar tog dana radio preko dopuštenog radnog vremena u jednom danu samo po sebi ne vodi do zaključka da je prekomjerni rad uzrokovao prometnu nesreću. Takvo bi stajalište trebalo biti poduprto drugim dokazima, a teret dokaza te tvrdnje je na tužitelju. Tužitelj tvrdi i da tuženik nije do trenutka nesreće niti jednom prošao mjestom nesreće, što je istina ako se promatra samo poslijepodnevni turnus. Ophodar je u trenutku nesreće tek bio na putu prema mjestu nesreće, a krenuo je tog dana u ophodnju prema sjeveru, u suprotnom smjeru od mjesta nesreće. Međutim, i dalje je izvršio svoju obvezu i obišao predmetnu dionicu jednom u oba mjera u vremenu između 14:00 i 22:00 sata na dan nastanka prometne nesreće. Kad bi ta činjenica bila odlučna, to bi značilo da bi tuženik uvijek odgovarao za nesreće koje bi se događaje na mjestima na cestama na kojima bi došlo zbog naleta na predmete na cestama, a do kojih bi došlo prije nego je ophodar obišao tu dionicu, odnosno na mjestima koje nije obišao najmanje jednom u oba smjera. Smisao normi Pravilnika koje reguliraju koliko puta osoba koja održava cestu istu treba i obići nije da se propiše okvir za penalizaciju društva koje održava cestu, već da se propiše minimalni prag ponašanja koji se mora zadovoljiti da bi se smanjila mogućnost nastanka prometne nesreće. Tom zaključku ide u prilog i činjenica da su drugi djelatnici tuženika ranije prošli mjestom nesreće, te da i oni uklanjanju predmete s ceste kad ih ugledaju. Zbog toga krivnju za nesreću ne treba pripisivati tuženiku, već onom vlasniku vozika s kojeg je predmet koji je uzrokovao nesreću dospio na cestu, jer taj predmet na cesti nije mogao biti dugo.

26. Stoga je sud, u ovom sporu male vrijednosti, utvrdio sljedeće činjenice:

- nesreća se dogodila 19. veljače 2013. u 15:45 sati na dionici D1 kod 32 km i 250 m 13. dionice, kojom upravljaju Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb, a koje su održavanje te dionice ugovorile s tuženikom,
- u nesreći je strada automobil u vlasništvu tužitelja koji je zapeo za predmet koji je ležao na cesti,
- ophodar tuženika je u propisanom periodu od 14:00 do 22:00 sata obišao dionicu na kojoj se dogodila prometna nesreća tog dana jednom u oba smjera, kao što je to učinio i u noćnom turnusu ranije tog dana, ali su cestu obišla i druga dva djelatnika tuženika koji su posipali sol po cesti,
- vremenski uvjeti su u vrijeme nastanka prometne nesreće bili idealni za odvijanje prometa i nije postojala nikakva okolnost zbog kojeg bi tuženik morao povećati broj ophodnji na toj dionici tog dana,
- tuženik je poduzeo sve propisane radnje u organizaciji ophodnje na dan nastanka štete.

27. Čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05, 41/08 i 125/11, dalje: ZOO) propisuje da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Tuženik je u postupku dokazao da je savjesno izvršavao svoju propisanu dužnost ophodnje

predmetne dionice DC-1 na dan nastanka nesreće, čime je iznio svoj teret dokaza da nije kriv za predmetnu nesreću.

28. Iako je tuženik pokušao otkloniti svoju odgovornost upirući da je odgovoran raniji 2. tuženik, Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb, koji je na temelju zakona odgovoran za održavanje državnih cesta, isto kao što je potonji upirao da je odgovoran tuženik jer mu je ugovorom prenijeta dužnost održavanja cesta, zapravo bi oba bili odgovorni kao štetnici za eventualnu štetu nastalu zbog neodržavanja državne ceste. Odgovornost tuženika bi proizlazila iz povrede obveze održavanja ceste, pa bi odgovarao za štetu kao neposredni štetnik. S druge strane, iako je ugovorom prenio svoju zakonsku obvezu održavanja državne ceste na tuženika, raniji tuženik Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb je dužan održavati državne ceste na temelju čl. 82. st. 1. Zakon o cestama („Narodne novine“, br. 84/11 i 18/13, dalje: ZC). Zbog toga se ne može osloboditi odgovornosti za neodržavanje ceste time što je svoju obvezu održavanja prenio na nekoga drugoga, već on odgovara zajedno s neposrednim štetnikom i, na temelju čl. 1107. st. 1. ZOO-a, solidarno s njim (takvog je stajališta i Vrhovni sud Republike Hrvatske npr. u odluci Rev-1114/2021-2 od 6. listopada 2021.)

29. Tužitelj je u cijelosti izgubio u parnici, a stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci i njezinu umješaču naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka u skladu s čl. 154. st. 1. ZPP-a.

30. Prvenstveno je potrebno konstatirati da je vrijednost premeta spora 9.575,49 kuna ili 1.270,85 eura konvertirano po fiksnom tečaju 7,53450. Ta vrijednost predmeta spora svrstava pravo na nagradu odvjetnika u razred po kojem ima pravo na osnovnih 75 bodova po radnji u skladu s Tbr. 7. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 138/23 i 107/25, dalje: Tarifa).

31. Umješaču na strani tuženika se priznaje pravo na naknadu sljedećih troškova kao troškova potrebnih za vođenje parnice u skladu s čl. 155. st. 1. ZPP-a:

- nagrada za sastavljanje odgovora na tužbu od 150,00 eura, u skladu s Tbr. 8. 1. u vezi s Tbr. 7. 1. Tarife, što uvećano za PDV iznosi 187,50 eura,
- nagrada za pristup ročištima 27. travnja 2023., 14. travnja 2025. i 31. srpnja 2025. po 150,00 eura po ročištu, u skladu s Tbr. 9. 1. u vezi s Tbr. 7. 1. Tarife, ukupno 450,00 eura, što uvećano za PDV iznosi ukupno 562,50 eura, te
- nagrada za sastavljanje podnesaka od 2. svibnja 2023. i 23. srpnja 2026. od 150,00 eura po podnesku, u skladu s Tbr. 8. 1. u vez s Tbr. 7. 1. Tarife, ukupno 300,00 eura, uvećano za PDV 375,00 eura, te
- nagrada za sastavljanje podneska od 27. svibnja 2026. od 37,50 eura, u skladu s Tbr. 8. 4. u vezi s Tbr. 7. 1. Tarife, uvećano za PDV 46,88 eura,

pa je ukupni priznati trošak 1.171,88 eura.

32. Odbijaju se sljedeći troškovi:

- trošak odgovora na žalbu jer nije potreban za vođenje postupka.

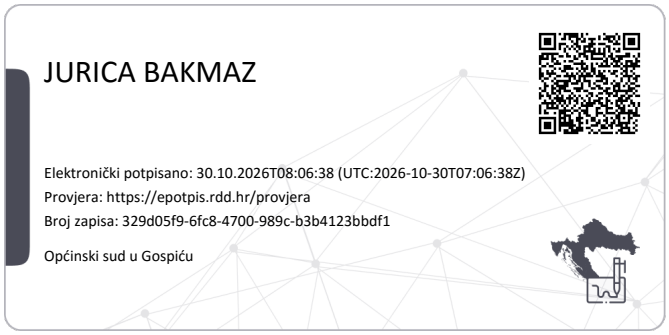
33. Umješač ima pravo na zakonske zatezne kamate na troškove postupka u skladu s čl. 29. st. 1. ZOO-a, a koje teku od dana presuđenja do isplate.

34. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Gospiću 30. listopada 2026.

Sudac
Jurica Bakmaz

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pisano, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Broj zapisa: **9-3088f-67a8b**

Kontrolni broj: **078ed-7e74f-abf72**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.